

رملِ مسدسِ محذوف

فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

جان ندارد هر که جانانیش نیست

تنگ عیشست آن که بستانیش نیست

هر که را صورت نبندد سر عشق

صورتی دارد ولی جانیش نیست

گر دلی داری به دلبندی بده

ضایع آن کشور که سلطانیش نیست

کامران آن دل که محبوبیش هست

نیکبخت آن سر که سامانیش نیست

(سعدی)

جان نَ دارد / هر که جا نا / نی ش نیست

فاعلاتن / فاعلاتن / فاعلن

تن گ عی شس / تان که بس تا / نی ش نیست

هر که چون خر فتنه خواب و خور است
گرچه مردم صورت است آن هم خر است

ای شکم پر نعمت و جانت تهی
چون کنی بیداد؟ کایزد داور است

گر تو را جز بت پرستی کار نیست
چون کنی لعنت همی بر بت پرست؟

(ناصر خسرو)

هر که چون خر / فت ن یی خا / بو خ رست

فاعلاتن / فاعلاتن / فاعلن

گر چه مر دم / صو رَ تس تان / هم خر است